

آتن، خوبانی، ... مادرید- آیا ما اروپا را دچار تغییر میسازیم!؟

مبصر: لیو مایر (۱)

یونان تصمیم خود را گرفت. ائتلاف چپ سریزا انتخابات را با نتایج ملموسی نصیب خودش ساخت. ما به سریزا شاد باش میگوییم و مسرت خود را به رفقای مان در یونان شریک میسازیم. نیرو های چپ در تمام جهان با نگرانی دیده به یونان دوخته و میخواستند شاهد پیروزی شان باشند. برای نخستین بار بود که در یک کشور عضو اتحادیه اروپا حزبی برای تشکیل حکومت رأی گرفت که الترناتیف واقعی برای سرمایه سالاری لیبرالی را تشکیل میدهد. این امر سیمای سیاسی اروپا را متغیر میسازد.

سریزا طلایه دار مقاومت علیه سیاست فرساینده اتحادیه اروپا و حکومت های کشور های عضو آن در اتحادیه اروپا خواهد بود- چه در مسایل مربوط به سیاست دیکته صرفه جویی چه در سیاست مهاجرت و یا در سازمان همکاری مالی تجاری ترانس اتلانتیک. برای حکومت آلمان نتایج انتخابات در آتن ضربه دیگری بعد از مقاومت میرکیل و شرکا بخصوص جانب آلمانی در برابر در های باز بدسترس گذاری پول بوسیله ماریو دراگی رئیس بانک مرکزی اروپا بود.

اکنون فصل دیگری در برابر نیرو های چپ یونان و چپ اروپا گشایش یافت. نقش ها مجدداً معین میگردند. روز یکشنبه نیرو های چپ، جنبش های اجتماعی و سندیکا های سراسر اروپا درین انتخابات برنده شدند. البته سریزا و جنبشها اکنون تحت شرایط دیگری فعالیت میکنند. سریزا همین امروز در برابر نخستین آزمون قرار دارد. سریزا مجبور است با اتخاذ تصمیم ائتلاف با انیل نخستین گام سیاسی در قدرت را جنبه حقانیت بخشد. کدام امکاناتی را سریزا داشت: هر گاهی هم سریزا پیروزی زاید الوصفی را نصیب شد ولی در همه حال اکثریت مطلق را بدست نیاورد. در یونان باید ظرف سه روز آینده حکومت تشکیل شود؛ حکومت اقلیت امکان پذیر نیست. حکومت مشارکتی با حزب کمونیست یونان خواست سریزا بود ولی همکاری با سریزا را رد کرده و موضعگیری اپوزیسیون شدید را اعلام داشت. ائتلاف با احزابی که مسوولیت سیاست دیکته صرفه جویی و فاجعه انسانی را در یونان بدوش میکشند مقدر پذیرش نیست. با حزب نیو لیبرال پوتامی نمیتوان به مقاطعه با سه گانه ها و پایان سیاست دیکته صرفه جویی دست یافت.

برای مردم یونان و سریزا پایان سیاست دیکته صرفه جویی علویت مطلق دارد. مردم در یونان از داشتن حق بیمه صحت محروم گردیده، امور صحت عامه فرو پاشیده، مرگ و میر نوزادان در سطح نازل آن که همپا با این رقم در کشور های گویا عقبمانده باشد رسیده، ۶۰٪ جوانان از اشتغال محروم، ارقام خود کشیها بالا گرفته و حقوق بازنشستگی در آن سطحی پایین آمده که آنان را گرسنگی تهدید میکند. ملیونها انسان از داشتن مقدار کافی مواد غذایی و انرژی برق محروم هستند. تغییر دادن این وضع از جمله تعهدات کمپاین انتخاباتی سریزا است.

به این ترتیب متأسفانه فقط حزب "یونانیهای غیر وابسته" به صفت همکار ائتلاف باقی میماند. برای اتحادیه اروپا و حکومت آلمان ائتلاف با انیل یک عجوبه غیر قابل تحمل دیگری است. "یونانیهای غیر وابسته" یک بخش انشعابی حزب محافظه کار دموکراسی نوین است که در نتیجه اعتراض بر بحران در فبروری ۲۰۱۲ بمیان آمد. انیل در جایگاه یک حزب ضد سه گانه ها و ضد توافقات بی مفهوم تبارز کرد و از مطالبه واگذاری قرضه ها حمایت میکرد. این حزب در نهایت جلوه ضد آلمانی داشت و تصفیه حساب و تقاضای پرداخت احیای مجدد را از زمان جنگ دوم جهانی داشت. از همینجاست که اعلامیه ایجاد حزب در دیستومو جایکه در

سال ۱۹۴۴ نیروهای مسلح فاشیسم قتل عامی را مرتکب شده بودند صورت پذیرفت. به رسم یک حزب اعتراضی ملی سعی دارد تا خود را با شعارهای راستگرایانه در برابر نخبگان ارتشائی و علیه قدرت های خارجی که این "کشور را تهدید" میکنند به صفت یک الترناتیف واقعی جا سازی کند. انیل از مواضع محافظه کار راستگرا نماینده گی میکند و به کلیسای ارتودوکس یونان مقاربت دارد. با ابراز نظر در مورد مهاجرت و پناهنده ها برخورد محتاطانه دارد تا ائتلاف ممکن با سریزا را به مخاطره مواجه نسازد.

حکومت ائتلافی طی توافقنامه یی محدود به سیاست اقتصادی بوده و متکی به برنامهء عاجل سریزا با هستهء مرکزی مبارزه با بحران بشر ستیزی و مذاکره در مورد تردید قرضه ها میباشد. اینکه تا کدام حدودی تصمیم سریزا برای انیل مورد تأیید است پیش از همه در سیاست پناهنده گی و برخورد با محلات زندان گونهء پناهنده ها متبازر میگردد. این امر آرامش دهنده است که مسوول بخش سیاست مهاجرت خانم واسیلیکی کاتریوانو تأکید میدارد که سریزا بگونهء پار "موضع مصممی را درمسئلهء شرارت با مهاجران و تدابیر غیر دموکراتیک- همگون با شکنجه گاه های هیتلری و ایجاد سد های سرحدی" اتخاذ خواهد کرد. وی گفت که پیروزی در انتخابات "پیروزی همه یونانیها و کلیه مهاجران" است. مطالبات سریزا در مورد اینکه بالای قرار نامنهاد دبلین مربوط به پروسهء پناهنده گی تجدید نظر شود پشتیبانی همهء آنانی را با خود دارد که بخاطر تأمین سیاست مهاجرت بشر دوستانه صف آراییی کرده اند. این قرار از یکسو باعث آن شده که کشور های جنوبی عضو اتحادیهء اروپا چون یونان، ایتالیا، اسپانیا در مقایسه با سائر کشور های اتحادیهء اروپا تعداد خیلیها بیشتر مهاجران را می پذیرند و از سوی دیگر مهاجران در داخل اتحادیهء اروپا از یک کشور به کشور دیگری فرستاده شده و در اردوگاه های اعزام مجدد به کشور های شان زندانی میگرددند.

رئیس حکومت جدید الکسیس سیپراس در آغاز مأموریتش بلافاصله مشخص ساخت:

- برای نخستین بار رئیس حکومت یونان سوگند جهانی ونه سوگند مذهبی را پیشه کرد.
- نخستین عمل کاری اش آن بود که بر آرامگاه کیسریانی در شرق آتن اکلیل گل گذاشت. درین محل نازیهای آلمان در روز اول ماه می ۱۹۴۴ به تعداد ۲۰۰ کمونیست یونانی را به قتل رسانیدند. آنان پیش از آن در سال ۱۹۳۶ بوسیلهء رژیم دیکتاتوری

یونان به باستیل افکنده شده بودند و در سال ۱۹۴۱ به نیروهای اشغالگر آلمان تسلیم داده شدند. با دیدار نمونه وار ازین آرامگاه سیپراس موضوعی را در برابر دید جهانیان قرار داد که از چندی قبل آنرا اعلام داشته بود که "از آغاز حاکمیت مان در مواضع رسمی کشور مان" قرار خواهد داشت: جبران خساره جنایت های نازیها در یونان و مسئله برداشت قرضه های اجباری بالای بانک مرکزی یونان.

• اولین سفر خارجی سیپراس به بروکسل و یا برلین نه بلکه به کشور قبرس که همگون با یونان بار سنگین بحران را برمیدارد میباشد.

نخستین و پر ماجرا ترین وظیفه حکومت جدید برخورد با اتحادیه اروپا و سائر حکومت های عضو آن است. نکته مشخص منازعه همانا مسئله انصراف از دوباره پرداخت قرضه ها بوسیله یونان است که درین زمینه طوریکه ماشین تبلیغاتی پیش ازین به میخکوب کردن حکومت در آتن پرداخته بود و کنون ادامه دارد، میگوید "اروپاییهایی که مالیه میپردازند نباید برای قرضه های یونانیها قربانی شوند".

سریزا در "برنامه تسالونیک حکومت" مطالبه "کنفرانس اروپایی قرضداریها" را مینماید زیرا نه تنها یونان زیر فشار قرضه های غیر قابل پرداخت قرار دارد بلکه سائر کشورهای اروپایی نیز ازین مطلب رنج میبرند بشمول آیرلند و در عین زمان تعداد زیادی از ایالات و واحد های اداری آلمان نیز در وضع مشابهی قرار دارند. درین کنفرانس قرضه ها مطلب روی فیصدی کمتر سود، موکول کردن پرداختها و بخشیدن قرضه ها نمیچرخد. در نهایت اروپا ضرورت به پرداخت مالیات بیشتر از جانب ثروتمندان و کانسرنها، پایان بخشیدن به موجودیت جزایر مالیاتی و جلوگیری از زمینه های فرار از پرداخت مالیات دارد. برای آنکه بتوان از مقروض شدن جدید جلوگیری کرد بایست کشور های زون یورو روی سیاست مشترک و الزامی مالی و اقتصادی توافق کنند. مطلب روی اشتغال، سیستم های ایمنی اجتماعی و برنامه هایی در زمینه تجدید ساختار هیکولوژیک اتحادیه اروپا میچرخد.

ممکن است مذاکرات به شیوه های اکروباتیک عملی گردند که یک بخش اعظمی آن شامل عرصه تبلیغاتی و روانی باشد. کمپاین هایی شامل وارد آوردن تهدید و فشار از پیش آغاز یافته است. نمونه وار میتوان از کاریکاتور دیروزی منتشره زیود دویچه سایتونگ یادآور شد: یونانی

چرکین، مفلوک و خرسامآب (ممکن فقط ایوان از دید گاه روسی اش به یونانی مبدل شده) بوسیله شیطان مهاجم سیپراس "نخبه های" اروپایی را به تشویش وامیدارد. برخورد های واقعی هم اکنون آغاز مییابد. انسانها در یونان امکان آنرا بدست می آورند تا به این بحران انسانی پایان داده شود و مذاکراتی در زمینه آغاز نو اقتصادی رهگشا گردد. ما در سائر کشور های اروپایی امکان آنرا بدست می آوریم تا این دینامیک را بکار بندیم و تحول سیاسی، اقتصادی و اجتماعی را در کشور های مان راه اندازی کنیم. این امر جفا کارانه است هرگاهی کاری نکنیم و منتظر باشیم که در یونان چه اتفاقی می افتد. آن زمانی که سیپراس از طریق فشار و مقاومت دشمنانش - نیرو های اپوزیسیون در یونان، حکومت های محافظه کار و سوسیال دموکراسی کشور های عضو اتحادیه اروپا، کمیسیون اروپایی، بانک مرکزی اروپا، صندوق بین المللی پول، بازارهای مالی و رسانه های گروهی - به شکست مواجه گردد همه میگویند: "ما این را پیش ازین میدانستیم!"

با حقانیت شبکه رسانه یی "یونان تصمیم میگیرد" مدلل میسازد: "اکنون زمان کینه ورزی نیست بلکه زمان امیدواری ها است. اینکه آیا سریزا میتواند پیروز مند باشد مربوط به همه ماست. ما باید فشار را تشدید بخشیم و برای حکومت و مردم در یونان فضای آنرا مساعد سازیم تا سیاست جدیدی را در منصفه اجرا قرار دهند. این لحظه تاریخی بزرگترین شانس برای تحول راستین در اروپا از مدت زمان مدیدی بدینسو است. ما آنرا باید بکار بندیم".

بکار بستن این امکان بمعنی آن نیز است تا از تجارب بیاموزیم. پیروزی سریزا نتیجه کار سیاسی پیگیر و پروسه همسویی جنبش چند بعدی چپ یونان در سالیان دراز است. کار و تعمق درین راستا، اینست چلنجی برای نیرو های چپ در کشور ما و سائر کشور ها.

اگر آغاز را از یونان کنیم - اروپا را تغییر میدهیم!

(۱) لئو مایر عضو رهبری چپ مارکسیستی و معاون حزب کمونیست آلمان